

BŰNBEESÉS ÉS KIŰZETÉS A PARADICSOMBÓL

(A jó és a rossz tudása fájának gyümölcse)

Általában úgy rögzült a fejünkben, hogy Ádámot és Évát azért űzte ki az Úr a paradicsomból, mert – tilalma ellenére – ettek a tudás fájának gyümölcséből. Bár azt is tudjuk, hogy „a jó és a gonosz tudása fájának gyümölcséről” van szó, ezt elhessegetjük, mert ezzel a kiegészítéssel a tilalom már értelmetlennek látszik... Vajon miért tiltaná meg az Úr, hogy különbséget tudjunk tenni jó és rossz között?

Mózes I. 1. és I. 2.

A tilalom és megszegése:

Mózes I. 1. 2. 16. „És parancsola az Úr Isten az embernek, mondván: A kert minden fájáról bátran egyél.”

17. „De a jó és gonosz tudásának fájáról, arról ne egyél; mert a mely napon ejéndel arról, bizony meghalsz.”

Mózes I. 2. 3. 4. „És monda a kígyó az asszonynak: Bizony nem haltok meg;”

5. „Hanem tudja az Isten, hogy a mely napon ejéndetek abból, megnyiltakoznak a ti szemeitek, és olyanok lesztek, mint az Isten: jónak és gonosznak tudói.”

6. „És látá az asszony, hogy jó az a fa eledelre s hogy kedves a szemnek, és kívánatos az a fa a bölcsességért: szakasztá azért annak gyümölcséből, és evék és ada vele levő férjének is, és az is evék.”

7. „És megnyilatkozána mindkettőjüknek szemei és észrevevék, hogy mezítelenek; figefa levelet aggatának azért össze, és körülkötőket csinálának magoknak.”

Isteni átkok:

15. "És ellenségeskedést szerzek közötted és az asszony között, a te magod között, és az ő magva között: az neked fejedre tapos, te pedig annak sarkát mardosod."

16. "Az asszonynak monda: Felette igen megsokasítom viselősséged fájdalmait, fájdalommal szülsz magzatokat; és epekedel a te férjed után, ő pedig uralkodik te rajtad."

17. „Az embernek pedig monda: Mivelhogy hallgattál a te feleséged szavára, és ettél arról a fáról, a melyről azt parancsoltam, hogy ne egyél arról: Átkozott legyen a föld te miattad, fáradságos munkával élj belőle életednek minden napjaiban. "

18. "Töviset és bogácskórót teremjen tenéked; s egyed a mezőnek fűvét."

19. "Orczád veritékével egyed a te kenyeredet, míglen visszatérsz a földbe, mert abból vétettél: mert por vagy te s ismét porrá leszesz."

14. „És monda az Úr Isten a kígyónak: Mivelhogy ezt cselekedted, átkozott légy minden barom és mindenmezeu vad között; hasadon jársz és port egyél életed minden napjaiban.”

Kiűzetés:

Miután az Úr bőr ruhákat csinált nekik és felöltöztette őket:

22. „És monda az Úr Isten: Ímé az ember olyanná lett, mint mi közülünk egy. jót és gonoszt tudván. Most tehát, hogy ki ne nyújtsa kezét, hogy szakasszon az élet fájáról is, hogy egyék, s örökké éljen:”

23. „Kiküldé őt az Úr Isten az élet kertjéből, hogy mívelje a földet, a melyből vétetett vala.”

24. „És kiűzé az embert, és oda helyezteté az Éden kertjének keleti oldala felől a Kerúbokat és a villogó pallos lángját, hogy őrizzék az élet fájának útját.”